

ПЛАН

- 1. Біографія умільця Сергія Поліщука**
- 2. Степанський Страдіварі**
- 3. Література**

***Скрипочка – то чудо !
Найбільше чудо з усіх чудес!
Навіть від знаменитих семи чудес світу!
Скрипка варта пірамід Єгипетських,
садів Семіраміди, інших чудес,
якими так захоплюється людство.***

Валерій Войтович

Більше сорока унікальних скрипок виготовив степанський майстер Сергій Поліщук. Його скрипки купують віртуози-музиканти з усіх куточків України. Працюючи викладачем музики в місцевій школі, педагог стикнувся із проблемою дефіциту якісних музичних інструментів. Чутливий музичний слух учителя вловлював недосконалість звучання скрипки, виготовленої за стандартним шаблоном. Тому й вирішив пан Сергій опанувати майстерність творення справжнього інструменту.

Народився Сергій Григорович 7 грудня 1962 року в Степані. Закінчив Степанську середню школу, Дубенське культосвітнє училище. Талант до музики Сергій успадкував від свого дідуся Федора, який був віртуозним скрипалем і грав у ансамблі троїстих музик. Хлопчина був на всіх дідових репетиціях. Яскравий спогад дитинства Сергія — репетиції сільських троїстих музик. Зазвичай вони збиралися у старенькій, під соломою, хаті його дідуся, а він слухав їх тихенько в куточку на лавці і згодом сам узяв скрипку до рук.

Віддавши сина до місцевої музичної школи, батьки потурбувались, щоб він мав хороший інструмент, «дістали» скрипку чеського виробництва, копію витвору Антоніо Страдіварі. Інструмент вражав досконалістю форм та особливим тембром звучання. Кожна з чотирьох струн мала свій неповторний звуковий окрас. Із легендарною скрипкою Сергій Поліщук не розлучався десятиліттями: і в школі, і в армії, й коли вчився в Дубенському культосвітньому училищі, і в Степанській музичній школі, де викладає й нині... Про те, що колись сам

виготовлятиме музичні інструменти, спочатку і гадки не мав, доки раптом життя не перекрыла навпіл важка хвороба.

Операція на серці стала не лише складним випробуванням, а й поштовхом до покликання. Саме тоді в Сергія зламалася копія скрипки Страдіварі. Щоб полагодити її - розібрав. Робив це декілька разів, після кожної операції дещо змінюється звук.

Стало цікаво, чи зможе він сам створити музичний інструмент? Розпочав із вивчення спеціальної літератури. Та це мало що дало, тому вчитель-майстер розпочав роботу з нуля, покладаючись на власну інтуїцію та скупі знання сільських умільців, які виготовляли інструменти самотужки. Виявилось, що «співочих» дерев у природі не так багато: клен, явір, смерека, ялина.

Щоб зробити свою першу скрипку, він готувався цілий рік. 120-літню ялину для майбутньої скрипки Сергій знайшов у сусідньому селі. Пошук хвилястого клена тривав три роки і закінчився в Карпатах на висоті 250 м над рівнем моря. Із столярними роботами чимало допоміг батько Григорій Тимофійович, котрий мав справді золоті руки. Разом міркували, як ладнати деталі, як вигинати боки та над найскладнішим - верхньою і нижньою деками. У 1997-му перша скрипка Сергія Поліщука зазвучала. Однак, поки її голос нарешті задовольнив майстра, минуло довгих десять років. Скільки за цей час було недоспаних ночей, зіпсованої деревини, скільки пошуків, удач і розчарувань, коли шукав шлях до майстерності, до ніжного й мелодійного голосу скрипки, годі й переказати

Щоб дерево зазвучало у скрипці, потрібно, щоб воно щонайменше п'ять років висихало на повітрі, зимою морози виганяли з нього вологу, а літня спека її висушувала. Розпочинається чаклування над інструментом зі звичайного креслення. Потім виготовляється дерев'яна форма, за якою вигинаються боки скрипки. Пізніше вона виймається із середини.

«Це - немов колодка для взуття, - пояснює майстер, - за якою шиється чобіт». Наступний етап - нижня і верхня деки.

Це чи не найважливіше в роботі. Адже саме від того, які випуклості, товщину вони мають, в якому місці більше вигнуті, як співвідносяться між собою, й залежить звучання скрипки. Важливі кожні півміліметра.

І ось інструмент майже готовий. Коли майстер випробовує інструмент, обов'язково чекає, щоб удома нікого не було і у приміщенні панувала повна тиша. На кожному виготовленому інструменті Сергій Поліщук ставить свій авторський знак, який вказує рік і місце виготовлення скрипки. Потому на кожному з нових інструментів Сергій Григорович кілька місяців грає, щоб виявити недоліки, а відтак наступну скрипку зробити ще досконалішою.

Нині поліський умілець виготовляє дві-три скрипки у рік. Також Сергій Поліщук виготовляє і смички, використовує для цього кінський волос. Вишукані інструменти пана Сергія купують віртуози - музиканти з усіх куточків України. Проте, за словами майстра, його найкраща скрипка поки не народилася. Цей інструмент він нікому не продаватиме, а залишить на згадку родині – щоб передавалася від покоління до покоління. Адже служити скрипка може століттями. Хтозна, може через віки поціновувачі шукатимуть дрібний підпис в середині скрипки пана Сергія так само трепетно, як шукають вигравіроване у вісімнадцятому столітті ім'я Антоніо Страдіварі.

Література:

1. **Степанський Страдіварі Сергій Поліщук** : буклет / Відділ автоматизації бібліотечних процесів Сарненської центральної районної бібліотеки, 20010 р.
2. **Імена в історії Степаня** : неопубліковані матеріали / Степанська публічно-шкільна бібліотека для дорослих, 2009 рік. – 16 с.
3. **Левчук В. Страдіварі зі Степаня** // Рівненський репортер. – 11 листоп. – 2011 р.
4. **Новак С. Майстер довго шукав у Карпатах ялину** // Вісник +к. – 12 травн. – 2010.

ПОЛЩУК
Сергій Григорович
МАЙСТЕР
виготовлення скрипок

ТЕЛЕФОНИ:
ДОМ.: 0365541034
МОБ.: 0963035475

*смт Степань, Сарненський район,
Рівненська область*

